

פרשת חיי שרה תש"פ – מודל הנישואים המושלם של יצחק ורבקה

1. **בראשית כד, 20:** ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה - **רמב"ן:** מה טעם שיזכיר הכתוב אהבת האיש באשתו? **רד"ק:** הרי רוב בני אדם אוהבים נשותיהם?

2. **בראשית כד:** ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו ... ואשביעך בה' אלוקי השמים ואלוקי הארץ אשר לא תיקח אישה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבם: כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אישה לבני ליצחק ... [אבל] ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה .. ואם לא תאבה האשה ללכת אחרך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה.

אברבנאל: למה ציווה אברהם שלא ייקח אישה מבנות הכנעני? ואם מפני שהיו עובדי עבודה זרה, גם בעבר הנהר היו כן ומה הועיל בתקנתו? [כפי שאמר לבן לאליעזר: 'בוא ברוך ה', למה תעמוד בחוץ, ואנכי פינתי הבית ומקום לגמלים' – וברש"י: 'פינתי הבית' מעבודה זרה].

בראשית כד: ויאמר אברהם אל עבדו ... כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי ... ויושם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי ... ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי - **רש"י:** 'אלי' כתיב – בת הייתה לאליעזר והיה מחזר למצוא עילה ... להשיאו בתו. אמר לו אברהם: בני ברוך ואתה ארוך ואין ארוך מידבק בברוך.

תענית ד: שלשה שאלו שלא כהוגן, לשנים השיבו כהוגן ולאחד השיבו שלא כהוגן ואלו הן: אליעזר עבד אברהם ... דכתיב 'והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך וגו'" - יכול אפילו חירת אפילו סומא?! [והיה חייב לקחתה אם תעמוד בתנאי שהציע. ובכל זאת] השיבו כהוגן והזדמנה רבקה.

3. **הרבי מליובאוויטש בשיחת יחידות פרטית:** את קוראת יותר מדי ספרות יפה ולכן מחפשת דבר שאינו קיים. אהבה היא איננה אותו רגש סוחף ומסנוור המתואר ברומנים. אלו חומרים דמיוניים שמתארים מציאות שאינה קיימת. אהבה הינה רגש ההולך ומתפתח במהלך החיים. האהבה שאת חשה ככלה צעירה אינה אלא התחלה של אהבה אמיתית שפירושה הוא שותפות, אכפתיות ומתן כבוד הדדי. היא פורחת באמצעות הפעולות הקטנות של החיים בצוותא. כאשר חייהם של שני אנשים מתלכדים לכדי פרשת חיים אחת, מגיע כל אחד מהשניים, במשך הזמן, להרגשה שהוא חלק מן זוגו, עד שאינו יכול לתאר את החיים בלעדיו – זוהי אהבה.

רש"י הירש פרשתנו: ככל שהוסיפה להיות אשתו - כן גדלה אהבתו! וכדוגמת נישואין אלה של הבן היהודי הראשון, כן נוסדים הנישואין בישראל. רוב הנישואין בישראל הם לא על יסוד התשוקה, אלא על פי שיקול התבונה: הורים וקרובים נמלכים בעצמם אם הצעירים מתאימים זה לזה ומשום כך גוברת האהבה ככל שהם מרבים להתוודע זה לזה. אך רוב הנישואין בעולם הלא-יהודי נגמרים על פי מה שהם קוראים 'אהבה', ואין לו לאדם אלא להציץ בתיאורי הנבלות הלקוחים מהחיים כדי להיווכח מה רבה התהום בין ה'אהבה' שלפני הנישואין לבין זו שלאחריהם, מה שונה הכל מתיאור הדמיון. 'אהבה' זו היתה עיוורת ועל כל שעל בעתיד – אכזבה. לא כן הנישואין בישראל שעליהם נאמר 'ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה' – שם החתונה איננה שיא הפריחה אלא השורש לאהבה.

כלי יקר כד, ג: טבע האבות נמשך גם לבנים – [אמנם] זה דווקא באותן עבירות הבאות מפאת החומר [הגוף והאופי], כמו אכילה, זימה, וכילות, וקנאה וכל המידות הרעות הנתלים בחומר, נגעים אלו מתפשטים מהאבות לבנים ותולדותיהם, אבל העבודה זרה - דבר התלוי בשכלו של אדם אינו מתפשט מאבות לבנים... על כן היה אברהם מרחיק הכנענים, שהיו שטופי זימה וכמה מיני עבירות הנתלים בחומר האדם ... אך לא הרחיק לבן ובתואל שלא היה בהם כי אם פחיתת העבודה זרה.

אגרות קודש חלק ד עמוד רעד: בנוגע לספקותיה [על העיקר והטפל בבחירת זיווג] בטח תשים ליבה בנין בית גשמי איך הוא, אשר אף שמייפים אותו בחיצוניותו, אבל העיקר הוא שיהיה בנוי על יסוד חזק ומחומרים מתאימים עבור האנשים שצריכים לדור בו ולא למראה עיני האנשים העוברים ברחוב. ועל אחת כמה וכמה בבניין בית בישראל שהעיקר הוא שיהיה בנוי על יסוד חזק הוא התורה ביראת שמים, אשר תורתנו נקראת 'תורת חיים' והיא מורה דרך בחיים היום-יומיים. וחווה דעת העוברים ברחוב על אודות היופי החיצוני, אינה אלא טפל לגבי החלק העיקרי הנ"ל.